

Store Otto - en af fortidens stille helte

Historiker Louis Bülow, tidligere Hejnsvig, kigger tilbage på en af fortidens lokale helte.

HISTORIE

Louis Bülow

HEJNSVIG: Det var en lise for sjælen at læse Kronvolds Kårner "Jeg savner helte" for lidt siden i Midtjysk Ugeavis, hvor han fortalte om fortidens helte, der kunne samle danskerne.

"Dengang var der helte til, som vi så op til. Om det så var i sportens verden eller på helt andre fronter."

Det får et erindringsbillede til at tone frem. En stille sommervandring på den smukke og meget velholdte kirkegård i Hejnsvig til lyden af kåd fuglekvidder og legende børn. Et væld af grønne farver, prydbuske, blomster og dufte og snorlige rækker af gravsteder udstråler en næsten forstemt atmosfære af liv, tæt forbundet med døden.

En gravsten prydet med rose og navnetræk fanger opmærksomheden: Otto Nielsen 17.3.1905 – 15.7.1969 og Johanne Nielsen 25.8.1911 – 7.7.1999. Sat til minde om netop to stille helte i Hejnsvig,

der gennem årtier satte deres store præg på sognets udvikling med glødende engagement for de svagest stillede.

I dag er de indhyllet i glemslens tussmørke, men dengang var de på fornavn med alle i Hejnsvig, på hat med de store og på bajer med bumsen. De gjorde en forskel og fortjener at blive draget frem og husket ...

- Store Otto er valgt, gjaldede det glade budskab i Hejnsvig for otte årtier siden, mens krise og arbejdsløshed var på sit allerhøjeste. Dengang genvalgte småkårsfolk, arbejdsmænd og landarbejdere ved alle valg og med store stemmetal Otto Nielsen - kærligt kun kaldt Store Otto - som deres mand på det kommunale tinge.

Der blev jublet og fældet glædestårer i sognets småkårs hjem, når stemmesedlerne var talt op og sirligt fordelt i stakke på et bord i afholdshotellets lille sal.

Mødet med fattigdom, social nød og et barskt almisesamfund kom til at præge

den unge Otto Nielsen for livet, og i 1935 stillede han op for Socialdemokratiet og blev valgt ind i sognerådet, hvor Venstre ellers sad på rub og stub.

Mod og vilje

Kun 30 år havde han mod og vilje til ene mand at gå i clinch med de gamle venstrefolk. En spirende politisk bevidsthed havde allerede i 1922 fået 17-årige Otto til at melde sig under fanerne i det hæderkronede arbejderparti.

Med sin pompøse statur og stoute bredde indgød Otto Nielsen alle en følelse af ro og besindighed, og mange søgte i årenes løb hans hjælp. Fåmælt, ordholdende og uden sving, altid åben og lydhør.

I alle årene flokkedes arbejdere ved Hanne og Ottos lille hus på Møllebakken for at få hjælp til udfyldelse af selvangivelse og andet papirarbejde. Ofte sad mennesker i kø i den lune stue, mens Hanne tog sig godt af dem. Store Otto var altid klar til at hjælpe - oftest helt uden betaling. Andre gange fik han stukket en pakke Cecil i hånden. Et par levende ænder, der skræpende spankulerede rundt i køkkenet, kunne ligeså godt være en tak for hjælp som en gevinst fra det lokale gåse- og andespil.

Otto Nielsen blev født i 1905 som søn af købmand Hans Madsen Nielsen, og allerede tidligt lærte han at gå til hænde som lille disken-springer. Han kunne ikke nå disken men kravlede op på en kasse og hjalp til med at afveje mel og sukker og hælde i poser.

I tyvernes og tredivernes barske arbejdsliv arbejdede han på egnens tørvefabrik, på teglværket og i mosen. Senere kørte han som chauffør, og han tog også til Kø-

Otto Nielsen fra Hejnsvig var en af fortidens stille helte. Privatfoto

benhavn for at arbejde på B & W.

Ole Kirk Christiansen overvejede engang at etablere Lego i Hejnsvig, men sindige venstrefolk i sognerådet takkede pænt nej. Kun Store Otto var fremsynet nok til at sige ja til de muligheder, der dengang bød sig.

Som formand for vejudval-

get var Otto Nielsen - altid med Hanne ved sin side - i årevis en drivende kraft bag en række store anlægsarbejder i kommunen som etablering af veje, pladser, bymidte og anlæg af byens stadion.

Store Otto - Hejnsvigs legendariske arbejderleder - døde den 15. juli 1969 på Grindsted Sygehus efter et

ganske kort sygdomsforløb, kun 64 år.

Tilbage står mindet om en respekteret hædersmand, der sammen med sin Hanne ragede op i et livslangt virke for de svageste i Hejnsvig. Man hørte hjertet banke, når de kæmpede for de fattige, de arbejdsløse, de syge og gamle ...

Hanne Nielsen stod altid ved sin mand, Otto Nielsens side. Privatfoto